

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0254/2014

26.3.2014

RAPORT

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) läbirääkimiste kohta: saadud kogemused ja edasised sammud (2014/2005(INI))

Eelarvekomisjon

Raportöör: Jean-Luc Dehaene, Ivailo Kalfin

Arvamuse koostaja (*):
Andrew Duff, põhiseaduskomisjon

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	13
PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS(*)	23
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS	27
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	32
KODANIKUVABADUSTE, JUSTIITS- JA SISEASJADE KOMISJONI ARVAMUS.....	35
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	38

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) läbirääkimiste kohta: saadud kogemused ja edasised sammud (2014/2005(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ettepanekut võtta vastu nõukogu määrus, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (COM(2011)0398), mida on muudetud 6. juulil 2012 (COM(2012)0388), ja institutsioonidevahelise kokkuleppe eelnõu Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta (COM(2011)0403),
- võttes arvesse oma 19. novembril 2013. aastal antud nõusolekut mitmeaastase finantsraamistiku määrusele vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 312 ning samal päeval antud nõusolekut institutsioonidevahelise kokkuleppe sõlmimiseks,
- võttes arvesse mitmeaastast finantsraamistikku ja institutsioonidevahelist kokkulepet, mis võeti lõpuks vastu 2. detsembril 2013 ning avaldati Euroopa Liidu Teatajas 20. detsembril 2013,
- võttes arvesse oma 8. juuni 2011. aasta resolutsiooni tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel¹,
- võttes arvesse oma 23. oktoobri 2012. aasta resolutsiooni mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 heakskiitmise menetluse positiivse lõpptulemuse saavutamise huvides²,
- võttes arvesse oma 13. märtsi 2013. aasta resolutsiooni 7.–8. veebruaril 2013 kokku tulnud Euroopa Ülemkogu järelduste kohta, milles käsitletakse mitmeaastast finantsraamistikku³,
- võttes arvesse oma 3. juuli 2013. aasta resolutsiooni mitmeaastast finantsraamistikku (2014–2020) käsitleva poliitilise kokkuleppe kohta⁴,
- võttes arvesse oma 12. detsembri 2013. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi suhete kohta riikide valitsusi esindavate institutsioonidega⁵,
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
- võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit ning põhiseaduskomisjoni, tööhõive- ja

¹ ELT C 380 E, 11.12.2012, lk 89.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0360.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0078.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0304.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0599.

sotsiaalkomisjoni, regionaalarengukomisjoni ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni arvamusi (A7-0254/2014),

- A. arvestades, et mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) kokkulepe on kaks ja pool aastat kestnud pikkade ja pingeliste läbirääkimiste tulemus; arvestades, et lõplik poliitiline kokkulepe sai sündida vaid kõige kõrgemal poliitilisel tasandil kolme (Euroopa Parlamendi, nõukogu eesistujariigi ning komisjoni) presidendi vahel vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 324;
- B. arvestades, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku üldine tase (960 mlrd eurot kulukohustustena ja 908 mlrd eurot maksetena 2011. aasta hindades), mille määras kindlaks Euroopa Ülemkogu ja mille seejärel kiitis heaks Euroopa Parlament, tähendab mitmeaastase finantsraamistikuga (2007–2013) võrreldes kulukohustuste vähendamist 3,5% ja maksete vähendamist 3,7%, vaatamata ELi kasvanud pädevustele tulenevalt Lissaboni lepingust ning liidu laienemisest 28 liikmesriigini; arvestades, et see tase ei vasta ELi poliitilistele eesmärkidele ja kohustusele, eelkõige seoses strateegiaga „Euroopa 2020”;
- C. arvestades, et ELi aastaeelarve moodustab lähiaastatel endiselt vaid umbes 1% ELi kogurahvatulust, mis jõudis sellele tasemele juba 1990. aastate alguses ning mis jääb tublisti alla omavahendite ülemmäära (1,29% ELi kogurahvatulust kulukohustuste puhul ja 1,23 % ELi maksete assigneeringute puhul), milles lepitati algselt kokku 1992. aastal ja mida taaskinnitati 2010. aastal;
- D. arvestades, et seistes poliitiliselt silmitsi võimatusega muuta Euroopa Ülemkogu poolt kindlaks määratud mitmeaastase finantsraamistiku üldsummasid, keskendus Euroopa Parlament mitmeaastase finantsraamistiku üldsummade täitmise parandamisele, saavutades läbirääkimistel mitmete uute oluliste sätete lisamise, mis aitavad muuta uue finantsraamistiku ja ELi uue aastaeelarve toimivamaks, järjepidevamaks, läbipaistvamaks ja ELi kodanike vajadustele paremini vastavaks ning võimaldavad kasutada täies ulatuses mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärasid; arvestades, et need sätted puudutavad eelkõige uut korda, mis on seotud mitmeaastase finantsraamistiku muutmise, paindlikkuse, omavahendite ning ELi eelarve ühtsuse ja läbipaistvusega koos edasise kohustusega reformida ELi eelarve rahastamist (ühisavaldus omavahendite kohta);
- E. arvestades, et pidades kinni juhtmõttest, mille kohaselt miski ei ole kokku lepitud enne, kui kõiges on kokku lepitud, andis Euroopa Parlament oma nõusoleku uuele mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevale määrusele ning kiitis heaks uue institutsioonidevahelise kokkuleppe 19. novembril 2013. aastal pärast seda, kui nõukogu oli täitnud parlamendi 3. juuli 2013. aasta resolutsioonis seatud tingimused, sealhulgas täiendava 11,2 mlrd euro suuruse summa eraldamise 2013. aasta makseteks;
- F. arvestades, et nõukogu ei ole suutnud saavutada mingit edu ELi eelarve rahastamise praeguse süsteemi äärmiselt vajalikul reformimisel, hoolimata komisjoni esitatud ambitsioonikatest ettepanekutest, mille eesmärk on tulla välja mitte ainult ummikseisust, mille põhjuseks on tõelise omavahendite süsteemi puudumine, vaid muuta ka ELi eelarve rahastamise süsteem lihtsamaks, õiglasemaks ja ELi kodanike jaoks läbipaistvaks;

- G. arvestades, et pärast kokkuleppe saavutamist mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) üle ei kattu finantsraamistik endiselt parlamendi ja komisjoni ametiajaga, mis algab 2014. aastal;
- H. arvestades, et Lissaboni lepinguga kättesaadavaks tehtud võimalusi mitmeaastast finantsraamistikku ja omavahendeid käsitlevaid otsuseid puudutavate otsustamismenetluste muutmiseks ei ole kasutatud;
1. väljendab kahetsust, et nii mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) kokkuleppeni viinud menetlus kui ka neid läbirääkimisi ümbritsenud poliitiline arutelu näitasid selgesti ühtse nägemuse puudumist ELi eelarve ja poliitiliste prioriteetide suhtes, et ELi institutsioonid kasutavad väga erinevaid lähenemisviise ning ei täitnud ootusi parlamendi suurenenud rolli ja eelisõiguste osas vastavalt Lissaboni lepingule; peab seetõttu ülioluliseks, et käesolevast raportist tehtaks vajalikud poliitilised ja institutsioonilised järeldused, mis oleksid aluseks edaspidiste läbirääkimiste ettevalmistamisel, eelkõige seoses mitmeaastase finantsraamistiku valimistejärgse läbivaatamisega, mille komisjon peab algatama hiljemalt enne 2016. aasta lõppu;

Poliitilised aspektid

2. märgib, et eelarve konsolideerimine, millega liikmesriigid praegu silmitsi seisavad, muutis ambitsioonikama mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) kokkuleppe võimatuks; väljendab sügavat kahetsust asjaolu pärast, et ELi eelarve rolli olulise ja ühtse poliitikavahendina praegusest majandus- ja sotsiaalkriisist väljatulekul ei ole nõuetekohaselt tunnustatud; tuleb meelde, et ELi eelarve on peamiselt investeerimiseelarve, mis loob ainulaadse raamistiku riiklike pingutuste koordineerimiseks ja tugevdamiseks, et taastada majanduskasv, soodustada konkurentsivõimet ja luua töökohti kogu ELis;
3. väljendab sügavat kahetsust asjaolu pärast, et mis tahes eelarvearuteludel nõukogus on mitmete aastate jooksul tooni andnud nn õiglase tagastuse loogika Euroopa lisandväärtuse loogika asemel; rõhutab, et kuigi seda arutelu peeti juba enne kogurahvatulul põhinevate omavahendite kehtestamist, on see olukord on tugevalt süvenenud ELi rahastamise praeguse süsteemi tõttu, mille puhul ligi 74% tuludest põhineb liikmesriikide osamaksetel, mitte tõelistel omavahenditel, nagu on ette nähtud Rooma lepingus ja kõigis sellele järgnenud ELi aluslepingutes; on seisukohal, et selline süsteem asetab ebaproportsionaalselt suure rõhu liikmesriikide vahelisele netobilansile ning on toonud kaasa üha uute keeruliste ja läbipaistmatute tagasimaksete ja muude korrektsioonimehhanismide kasutuselevõtmise ELi eelarve rahastamisel;
4. leiab, et selline loogika oli ülekaalukas ka 2013. aasta 8. veebruaril Euroopa Ülemkogus mitmeaastase finantsraamistiku kohta kokkuleppe saavutamisel; peab kahetsusväärseks, et see kajastus asjaolus, et kohe määrati kindlaks riiklikud assigneeringud, eelkõige kahes suurimas ELi eelarve kuluvaldkonnas: põllumajandus ja ühtekuuluvuspoliitika; kritiseerib eriti selliste eriasigneeeringu ja „kingituste” arvu suurenemist, milles lepitakse kokku riigipeade ja valitsusjuhtide läbirääkimiste ajal ning mis ei põhine mingitel objektiivsetel ega kontrollitavatel kriteeriumidel, vaid pigem liikmesriikide kauplemisoskustel oma riiklike huvide kindlustamiseks ja netotulemi maksimeerimiseks; mõistab hukka läbipaistvuse puudumise kokkuleppe saavutamise

käigus ning nõukogu ja komisjoni tõrksuse seoses parlamendile kõikide asjakohaste dokumentide esitamisega; rõhutab, et Euroopa lisandväärtus oleks seatud riikide huvidest kõrgemale;

5. avaldab kindlat vastuseisu sellisele puhtalt raamatupidamislikule nägemusele ELi eelarvest, mis eirab Euroopa lisandväärtust, on vastuolus ELi solidaarsuse põhimõttega ning alahindab ELi eelarve praegust ja võimalikku rolli majanduse juhtimise tugevdamisel; rõhutab, et ELi eelarve on eelkõige tugeva võimendava mõjuga investeerimiseelarve, mis teeb võimalikuks mitmete selliste projektide läbiviimise, mille rakendamine oleks muidu keeruline või võimatu, majanduskasvu ja töökohtade loomise katalüsaator kogu liidu ulatuses ning võimas reforme edendav vahend; peab seetõttu tugevalt kahetsusväärseks asjaolu, et mõned liikmesriigid suhtuvad ELi eelarvesse tehtavasse liikmesriikide osamakssesse kui väljaminekusse, mis tuleb hoida võimalikult madalal tasemel;
6. peab kahetsusväärseks, et Euroopa Ülemkogu kasutas mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) kogumahu üle otsustades ülevalt–alla lähenemisviisi, mis omakorda annab tunnistust murettekitavast lahknevusest ühelt poolt Euroopa Ülemkogu poolt võetud ELi poliitiliste kohustuse ning teiselt poolt tema soovimatuse vahel neid piisavalt rahastada; on veendunud, et see otsus peaks vastupidi põhinema alt üles suunatud protsessil, mis tuleneb põhjalikust hinnangust ELi finantsvajadustele ja poliitilistele eesmärkidele, mis on sätestatud ELi mitmeaastastes programmides ja seadusandja poolt kindlaks määratud poliitikavaldkondades;
7. on seetõttu veendunud, et mis tahes otsusele finantsraamistiku kohta peab eelnema – ning ka sellise otsuse aluseks olema – tõeline poliitiline arutelu ELi eelarve rollist, funktsioonist ja lisandväärtusest ning selle vastavusest liidu vastu võetud poliitilisele strateegiale ja liidule antud tegevusprioriteetidele ja -eesmärkidele; on seisukohal, et lähendamaks erinevaid nägemusi sellest, mille eest ELi eelarve seisab ja mida sellega on võimalik saavutada, tuleks selline arutelu korraldada juba aegsasti ELi kolme institutsiooni ja kõigi liikmesriikide parlamentide osavõtul, kuid kaasata ka kõige kõrgem poliitiline tasand liikmesriikides;
8. on lisaks sellele veendunud, et tõelist edu on võimalik saavutada üksnes ELi eelarve rahastamise põhjaliku reformiga, millega tuleks austada aluslepingu teksti ja mõtet, pöörduda tagasi tõelise, selge, lihtsa ja õiglase omavahendite süsteemi juurde; rõhutab, et selle tulemuseks peaks olema ühe või mitme uue omavahendi kasutuselevõtmine, mis vähendavad miinimumini kogurahvatulul põhinevate osamaksete osakaalu ELi eelarves ja vastavalt ka koormust riikide eelarvetele; kordab oma tugevat toetust mis tahes protsessile, mis aitaks kaasa omavahendite süsteemi reformimisele, mida praegu iseloomustab keerulisus, läbipaistmatus ja puudulik toimimine; rõhutab, et lõplik nõukogu kokkulepe omavahendite süsteemi kohta on veelgi keerukam kui eelmine, sest sellega on kehtestatud uusi tagasimakseid ja erandeid;

Institutsioonilised kaalutlused

9. tuletab meelde, et Euroopa Parlament oli esimene ELi institutsioon, kes esitas nägemuse mitmeaastasest finantsraamistikust (2014–2020) ja vajadusest reformida ELi eelarve rahastamist oma 2011. aasta juunis avaldatud 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa

Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjoni raportis; usub, et varane ettevalmistus aitas parlamendis saavutada ulatusliku konsensuse poliitiliste prioriteetide osas ja aitas hoida parlamenti üksmeelsena kogu järgnenud läbirääkimisprotsessi kestel; on samuti seisukohal, et nimetatud raportis anti suuniseid komisjonile ettepanekute koostamiseks mitmeaastase finantsraamistiku ja omavahendite kohta, ning tunnustab kahe institutsiooni vahel peetud korrapärast poliitilist dialoogi selle raporti ettevalmistamise kõigis etappides; on seisukohal, et see tava tuleks enne mitmeaastase finantsraamistiku seadusandlike ettepanekute esitamist edasi arendada kahe institutsiooni veelgi struktureeritumaks dialoogiks;

10. tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artikli 312 kohaselt võtab nõukogu mitmeaastase finantsraamistiku määruse vastu ühehäälsel otsusega pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist ning kõik kolm ELi institutsiooni võtavad „kõik vajalikud meetmed asjaomase vastuvõtmise hõlbustamiseks”; juhib seetõttu tähelepanu asjaolule, et aluslepingus ei ole sätestatud mingit konkreetset menetlust Euroopa Parlamendi kaasamiseks mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimistele ning et vastav kord määrati kindlaks praktilise töö käigus mitmete parlamendi initsiatiivil sündinud *ad hoc* kokkulepetega poliitilisel tasandil;
11. peab kahetsusväärseks, et enne Euroopa Ülemkogu 8. veebruari 2013. aasta kokkulepet mitmeaastase finantsraamistiku kohta ei peetud parlamendi ja nõukogu vahel mingeid sisulisi läbirääkimisi; on seisukohal, et parlamendi läbirääkimisrühma ja järjestikuste nõukogu eesistujate vahel asjaomaste üldasjade nõukogu istungite raames peetud arvukad koosolekud ning parlamendi osalemine nõukogu mitteametlikel kohtumistel, kus käsitleti mitmeaastast finantsraamistikku, aitasid küll kaasa mõningasele teabejagamisele nõukogu ja parlamendi vahel; näeb seetõttu vajadust, et parlament võtaks aluseks kõik omandatud kogemused ja kasutaks kõiki saadavaid vahendeid, et tugevdada oma mõju nõukoguga peetavate läbirääkimiste vaimule, ajakavale ja sisule, mis paneks nõukogu rohkem tunnustama parlamendi põhjendusi ja seisukohti;
12. taunib asjaolu, et vaatamata parlamendi tugevale vastuseisule sisaldasid kõik eri eesistujariikide esitatud järjestikused läbirääkimispaketid ning lõppkokkuvõttes ka Euroopa Ülemkogu 8. veebruari 2013. aasta kokkulepe mitmeaastase finantsraamistiku kohta märkimisväärsel hulgal seadusandlike elemente, mis oleks tulnud otsustada seadusandliku tavamenetluse korras; rõhutab, et õiguslikult nõutav ühehäälsus mitmeaastase finantsraamistiku määruse suhtes suudeti nõukogus saavutada alles pärast teatavate oluliste poliitiliste muudatuste tegemist ELi poliitikavaldkondades, millega rikuti Euroopa Parlamendi kaasotsustamismenetlusest tulenevaid õigusi, eelkõige õigust teha muudatusi võrdväärselt nõukoguga, minnes ilmselgelt vastuollu aluslepingutega;
13. märgib, et tõelised läbirääkimised mitmeaastase finantsraamistiku määruse ja institutsioonidevahelise kokkuleppe üle käivitati alles mais 2013, kusjuures nõukogu läbirääkijatel ei olnud ametlikku mandaati läbirääkimiste pidamiseks, selle asemel pidas Euroopa Ülemkogu mitmeaastase finantsraamistiku kokkulepet ainsaks viiteraamistikuks, mis ei jätnud mingit ruumi aruteludeks; rõhutab, et sellise suhtumise tulemuseks ei olnud mitte üksnes tarbetu ajakulu, vaid ka nõukogu vastuvõetamatu katse jätta teatavad teemad läbirääkimistelt kõrvale, mistõttu Euroopa Parlamendil tuli kõige kõrgemal poliitilisel tasandil näha vaeva selleks, et saaks pidada läbirääkimisi

mitmeaastase finantsraamistiku määruse / institutsioonidevahelise kokkuleppe iga üksiku artikli üle;

14. tuletab meelde, et vastavalt aluslepingule ei täida Euroopa Ülemkogu seadusandlikke ülesandeid; toonitab seetõttu, et Euroopa Ülemkogu järeldusi tuleb käsitleda kui läbirääkimisjuhiseid nõukogule ja et mingil juhul ei ole need jäigad seisukohad, mille üle Euroopa Parlamendiga ei oleks võimalik läbi rääkida; nõuab, et Euroopa Ülemkogu järeldustesse lisataks standardsõnastuses säte, milles tuletatakse meelde Euroopa Liidu lepingu artikli 15 lõiget 1;
15. väljendab sügavat kahetsust, et sama probleem iseloomustas ka läbirääkimisi ELi mitmeaastaste programmide üle, eriti põllumajanduse ja ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas; märgib, et nõukogu keeldus mitmel puhul isegi viitamast nimetatud õiguslike aluste „mitmeaastase finantsraamistikuga seotud aspektidele”; rõhutab parlamendi märkimisväärseid jõupingutusi ja ajakulu, mis oli vajalik selle tagamiseks, et kõik nõukogu ja Euroopa Parlamendi kaasotsustamismenetluse käigus otsustatud õiguslike aluste punktid jääksid läbirääkimistelaualle alles; märgib rahuloluga, et parlamendi läbirääkijatel õnnestus lõpuks siiski vaidlustada mõningaid osad Euroopa Ülemkogu kokkuleppes;
16. märgib, et kokkuvõttes parlament ei vaidlustanud Euroopa Ülemkogu poolt kindlaks määratud mitmeaastase finantsraamistiku summasid (üldine tase ning jaotus rubriikide kaupa), tunnustades otsuse tegemise momendil valitsenud äärmiselt keerulist majandus- ja finantsolukorda; rõhutab siiski, et seda ei tuleks käsitleda kui pretsedenti, ning kordab oma seisukohta, et mitmeaastase finantsraamistiku summad, nagu ka Euroopa Ülemkogu asjaomase poliitilise kokkuleppe kõik muud osad, tuleb kokku leppida läbirääkimistel Euroopa Parlamendiga;
17. rõhutab vajadust märkimisväärselt parandada mis tahes tulevaste mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimiste pidamise korda, et vältida läbirääkimiste käigus ummikseise ning hoida kokku väärtuslikku aega ja ressursse; on seisukohal, et selline kord tuleks vormistada kõige kõrgemal poliitilisel tasandil sõlmitud kokkuleppena, milles tuleks arvesse võtta lõppenud läbirääkimiste vajakajäämisi ning kaitsta täies ulatuses parlamendi rolli ja eesõigusi, mis on sätestatud ELi lepingus; on seisukohal, et selline menetlus peaks edaspidi olema sätestatud ka institutsioonidevahelises kokkuleppes endas, nagu see juba on eelarvemenetluse puhul;
18. osutab tohutu suure mahuga teabevahetusele ja koordineerimisele, mida on parlamendis vaja, et tagada järjepidevus mitmeaastase finantsraamistiku ja enam kui 60 mitmeaastase programmi õiguslike aluste paralleelsetel läbirääkimistel; rõhutab, et on väga oluline eristada teemasid, mis tuleb vastu võtta kaasotsustamismenetlusega ning hoida neid vastava komisjoni pädevusalas võimalikult pika ajavahemiku jooksul; teeb ettepaneku, et Euroopa Parlament läheneks järgmise mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimiste käigus seadusandlikele ettepanekutele paralleelselt ja võtaks nad lõpuks paketina vastu, kohaldades seejuures põhimõtet, mille kohaselt midagi ei ole otsustatud, enne kui kõik on võimalikult suures ulatuses otsustatud;
19. on veendunud, et ühehäälsuse nõue nõukogus tähendab seda, et kokkuleppe kujutab endast väikseimat ühisnimetajat, mis põhineb vajadusel vältida mõne üksiku

liikmesriigi vetot; rõhutab, et üleminek kvalifitseeritud häälteenamusele mitmeaastase finantsraamistiku määrmuse hääletamisel oleks kooskõlas mitte ainult seadusandliku tavamenetlusega, mida kasutatakse praktiliselt kõigi ELi mitmeaastaste programmide vastuvõtmisel, vaid ka iga-aastase ELi eelarve vastuvõtmise menetlusega;

20. märgib, et Euroopa Ülemkogu võiks kasutada sillaklausli üldjuhtumit (Euroopa Liidu lepingu artikli 48 lõige 7), et minna omavahendeid ja mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevate otsuste puhul üle kvalifitseeritud häälteenamusega hääletamisele ja seadusandlikule tavamenetlusele; märgib lisaks, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 312 lõige 2 võimaldab mitmeaastase finantsraamistiku puhul igal juhul kvalifitseeritud häälteenamusega hääletamist; nõuab tungivalt, et Euroopa Ülemkogu kasutaks mõlemat sillaklauslit nende ettenähtud eesmärgil, et muuta otsuste tegemine nõukogus sujuvamaks ja piirata riikide „õiglase vastutasu” poliitika valitsemist liidu kui terviku ühise huvi väljendamise üle;

Mitmeaastane finantsraamistik (2014–2020): edasised sammud

21. väljendab oma kavatsust tagada, et kõiki mitmeaastase finantsraamistiku määrmusesse ja institutsioonidevahelisse kokkuleppesse edukalt lisatud uusi sätteid kasutataks täies ulatuses iga-aastases eelarvemenetluses; loodab, et nõukogu ei püüa peale suruda nimetatud sätete piiratud tõlgendusi, eriti kõigi erivahendite iseloomu ja ulatuse osas, vaid et ta tegutseb selle asemel vastutustundlikult ja kinnitab vajalikud assigneeringud, et katta nii oma varasemad kohustused kui ka ettenägematud kulud isegi siis, kui selle tõttu tuleb mitmeaastase finantsraamistiku iga-aastaseid ülemmäärasid ületada; tuletab seetõttu meelde, et mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) ülemmäärad on seatud märgatavalt allapoole omavahendite ülemmäärasid;
22. paneb erilist rõhku uutele paindlikkuse eeskirjadele, mis peaksid võimaldama vastavate mitmeaastase finantsraamistiku kulukohustuste ülemmäära ja maksete ülemmäära täielikku ärakasutamist; rõhutab, et eelmiste finantsraamistike ajal valitsenud praktika, mille puhul ELi aastaeelarve jäi tunduvalt allapoole mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärasid, seda eriti maksete osas, ei tohi enam jätkuda;
23. rõhutab sellega seoses, et akumuleerunud täitmata kulukohustused on jõudnud kriitilise tasemeni, mis võib lõpuks viia ELi eelarve struktuursesse puudujääki, mis oleks vastuolus aluslepingu sätetega (Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 310 ja 323); väljendab sügavat muret asjaolu pärast, et aasta lõpus maksmata arvete summa kasvab pidevalt alates 2011. aastast (ainuüksi ühtekuuluvuspoliitika puhul 23,4 miljardit eurot 2013. aastal), mis seab mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) maksete ülemmäärad tugeva surve alla; rõhutab vajadust kehtestada täpselt mitmeaastase finantsraamistiku iga-aastaste maksete ülemmäärad, võttes nõuetekohaselt arvesse muu hulgas ühtekuuluvuspoliitika dünaamikat, sealhulgas programmide ja kohustustest vabastamise programmitöö, rakendamise ja lõpliku sulgemise ajastust;
24. rõhutab, et kulukohustuste koguaru eesmärk on toetada investeeringuid majanduskasvu ja tööhõivesse Euroopas ja eelkõige noorte tööhõivesse; tuletab meelde, et see vahend oli Euroopa Parlamendi algatus;
25. tuletab meelde, et järgmine komisjon, mis astub ametisse pärast 2014. aasta Euroopa

Parlamendi valimisi, peab 2016. aasta lõpuks läbi viima mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) kohustusliku läbivaatamise ja muutmise; rõhutab asjaolu, et see valimistejärgne mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise/muutmise klausel oli üks parlamendi põhinõudmisi mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimistel, põhinedes vajadusel võimaldada komisjoni ja Euroopa Parlamendi järgmisel koosseisul hinnata uuesti ELi poliitilisi prioriteete, et uuendada seega mitmeaastase finantsraamistiku demokraatlikku legitiimsust; rõhutab, et pärast majanduskriisi on investeeringute tase ajavahemikul 2008–2012 Euroopas märkimisväärselt langenud, ja tuleb meelde, et osade hinnangute¹ kohaselt läheb see Euroopa jaoks 2020. aastaks maksma 540 miljardit eurot saamata jäänud tulu;

26. rõhutab, et järgmisel Euroopa Parlamendi koosseisul on vaja aegsasti kindlaks määrata poliitilised prioriteedid, ehk määratleda valdkonda, mis vajavad rohkem investeeringuid järgmise mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) teises pooles, pidades silmas valimistejärgset mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamist/muutmist; kutsub seetõttu järgmist Euroopa Komisjoni ja Euroopa Parlamenti üles hoolikalt hindama strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamist, eelkõige tööhõive ja majanduskriisiga võitlemise valdkonnas ning selliste põhiliste ELi programmide nagu Horisont 2020 tulemuslikkuse osas, et kehtestada valdkondadele, kus ELi kulutustel on tõendatud lisandväärtus ja mille jaoks on vaja täiendavaid finantsvahendeid;
27. nõuab mitmeaastase finantsraamistiku vahekokkuvõtte tegemist, et valmistuda ette järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kokkulepitud kehtivusaja võimalikuks lühendamiseks, et tagada hilisemad uued läbirääkimised selle üle iga parlamendi ja komisjoni ametiaja jooksul, tagades nii liidu finantsperspektiivide suhtes tehtavate tavapäraste otsuste täieliku demokraatliku legitiimsuse, astudes samal ajal samme selleks, et tagada programmitöö tsüklite stabiilsus ja kindlustada investeerimise prognoositavus; usub kindlalt, et mitmeaastase finantsraamistiku viieaastane tsükkel suurendaks demokraatlikku legitiimsust, parandaks eelarvevahendite prioriteetide seadmist ja seda võiks pidada suurema poliitilise arutelu eeltingimuseks;
28. rõhutab, et komisjoni ettepanekud mitmeaastase finantsraamistiku muutmiseks peaksid täielikult arvesse võtma kõige värskemaid makromajanduslikke prognoose ning sisaldama põhjalikku hinnangut kõigi erivahendite, eelkõige maksete ja kulukohustuste koguaru toimimisele; tuleb meelde, et sellel protsessil ei ole negatiivset mõju liikmesriikidele sihtotstarbeliselt eraldatud summadele, sealhulgas ESFi osa liikmesriikidele sihtotstarbeliselt eraldatud summadest; ootab sellega seoses, et komisjon esitaks parlamendile ja nõukogule identsed ja järjepidevad andmed arvude ja hinnangute kohta, et vältida läbirääkimistel väärti mõistmist seoses arutelu alusega;
29. rõhutab vajadust alkatada laiaulatuslik ja avatud arutelu ELi rahastamisprogrammidega saavutatud tulemuste üle ja eeskätt selle hindamine, mil määral need programmid on aidanud kaasa strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisele;
30. rõhutab, et sellistel innovaatilistel rahastamisvahenditel nagu Euroopa projektivõlakirjad, võib olla väga tähtis osa hädavajalike investeeringute ergutamisel,

¹ Euroopa Investeerimispanka juhatajate nõukogu esimehe avakõne 21. jaanuaril 2014 toimunud 2014. aasta Euroopa parlamentidevahelisel nädalal.

kui neile antakse õige vorm; palub komisjonil sellega seoses tungivalt kasutada optimaalselt ära nende eelseisvat hindamist ka mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) läbivaatamise/muutmise kontekstis;

31. tervitab kolme institutsiooni poolt mitmeaastase finantsraamistiku üle peetavate läbirääkimiste raames kokku lepitud ühisdeklaratsiooni, mille kohaselt iga-aastased eelarvemenetlused integreerivad vajaduse korral sootundlikud elemendid, võttes arvesse viise, kuidas liidu üldine finantsraamistik toetab suuremat soolist võrdõiguslikkust (ja tagab soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise); rõhutab, et need põhimõtted tuleks integreerida komisjoni ettepanekusse mitmeaastase finantsraamistiku muutmise kohta;
32. kinnitab oma kavatsust teha mitmeaastase finantsraamistiku kohustuslikust läbivaatamisest peamine nõue komisjoni järgmise koosseisu ametisse astumisel; kutsub seetõttu Euroopa Parlamendi järgmist koosseisu üles seadma Euroopa Komisjoni presidendi kandidaadi valimise eeltingimuseks tugeva ja ühemõttelise kohustuse rakendada valimistejärgse läbivaatamise/muutmise klauslit ning käivitada tõeline ja põhjalik poliitiline dialoog selle sisu üle;
33. märgib, et läbirääkimiste järgmises voorus kohaldatakse parlamendi kodukorra uusi artikleid 70 ja 70a (institutsioonidevahelised läbirääkimised seadusandlikus menetluses); soovib, et kohe parlamendi järgmise ametiaja algul palutaks kodukorra eest vastutaval komisjonil ühitada need artiklid artikliga 75 (mitmeaastane finantsraamistik), artikliga 75c (kolmepoolsed kohtumised finantsküsimustes) ja artikli 81 lõikega 3 (nõusolekumenetlus), eesmärgiga koostada Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 311 ja 312 sätestatud seadusandlike erimenetluste jaoks üksainus sidus artikkel, mis puudutab mandaadi kindlaksmääramist, kolmepoolsete kohtumiste läbiviimist (sh presidendi rolli) ning täiskogu poolset kontrolli;
34. on seisukohal, et aluslepingute järgmise läbivaatamise ajal peaks konvent tegema ettepanekuid nõukogu ja parlamendi vahel mitmeaastast finantsraamistikku ja omavahendeid käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks tõelise kaasotsustamissüsteemi loomiseks;
35. usub kindlalt, et omavahendite kõrgetasemeline töörühm kujutab endast unikaalset võimalust tulla välja ummikseisust, mis on tekkinud seoses praeguse omavahendite süsteemi reformiga; loodab, et töörühm annab märkimisväärse panuse selle mõistmiseks, millised on praeguse süsteemi puudujäägid ning millist kasu võib anda põhjalik ja kõikehõlmav reform ja uute tõeliste omavahendite kasutuselevõtmine, millega saab märgatavalt vähendada kogurahvatulul põhinevate osamaksete osakaalu ELi eelarves;
36. tuletab meelde, et kõrgetasemelisel töörühmal on volitused omavahendite süsteemi reformi kõigi aspektide uurimiseks; on võtnud kindlaks kohustuseks osaleda oma kolme esindaja kaudu intensiivselt protsessi kõigi etappide töös ning see edukalt lõpule viia; ootab ka nõukogult samaväärset pühendumust ja vastutust selle protsessi käigus; rõhutab vajadust tõsta ka liikmesriikide parlamentide tasandil teadlikkust selle teema olulisusest; rõhutab, et kõrgetasemelise töörühma aruanded ja järeldused peaksid valmima varakult, et neid saaks arvestada 2016. aasta mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise/muutmise käigus, eesmärgiga sillutada teed võimalike reformide

toimimahakkamisele enne järgmist mitmeaastast finantsraamistikku;

37. väljendab kindlat veendumust, et iga uus finantssuutlikkus või eelarve, mis on välja töötatud spetsiaalselt nende euroala liikmesriikide jaoks, kelle fiskaalsed funktsioonid ei ole hõlmatud mitmeaastase finantsraamistikuga, tuleb välja töötada liidu raamistikus ja selle suhtes tuleb kohaldada nõuetekohast demokraatlikku kontrolli ja aruandekohustust olemasolevate institutsioonide kaudu;
38. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule, nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

SELETUSKIRI

Taust

ELi mitmeaastane finantsplaneerimine võeti esimest korda kasutusele 1988. aastal, et saada üle ELi 1970. aastate lõpu ja 1980. aastate eelarvekriisidest. Need kriisid arenesid sageli välja nõukogu ja parlamendi avalikuks konfliktiks, mistõttu ELi 1980., 1985., 1986. ja 1988. aasta eelarved võeti vastu alles siis, kui eelarveaasta juba ammu käis.

Mitmeaastases finantsraamistikus kehtestatakse iga-aastane maksimummäär (ülemmäär) ELi kulutustele tervikuna (nii kulukohustuste kui ka maksetena), samuti iga poliitikavaldkonna kohta (rubriigid). Finantsraamistiku põhieesmärk on tagada suur prognoositavus, kulude korrapärane areng kooskõlas ELi poliitiliste prioriteetidega ning liidu omavahendite ülemmäära piirangust kinni pidamine. Omavahendite ülemmäär määrati algselt kindlaks 1992. aastal ja see kinnitati 2010. aastal 1,23% ELi kogurahvatulust (maksetena).

Ajalooliselt on vastu võetud ELi eelarved alati olnud mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärast väiksemad.

Kuni Lissaboni lepingu jõustumiseni leppisid nõukogu, Euroopa Parlament (EP) ja komisjon mitmeaastases finantsraamistikus kokku institutsioonidevahelise kokkuleppe vastuvõtmise abil. Lissaboni leping andis mitmeaastase finantsplaneerimise protsessile ametliku vormi ning nüüd kehtestatakse finantsraamistik nõukogu määrusega vähemalt viieaastaseks perioodiks (ELi toimimise lepingu artikkel 312). See võetakse vastu seadusandliku erimenetlusega – nõukogu tegutseb ühehäälselt pärast EP nõuoleku saamist. Lissaboni leping annab võimaluse võtta vastu institutsioonidevaheline kokkulepe, mis täiendab mitmeaastase finantsraamistiku määrust.

2014.–2020. aasta finantsraamistiku läbirääkimiste peamised etapid võib kokku võtta järgmiselt:

- 16/06/2010: Moodustati EP 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjon (SURE)
- 08/06/2011: Euroopa Parlament võttis vastu SURE raporti „Investeeringud tulevikku: uus mitmeaastane finantsraamistik konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa jaoks”
- 29/06/2011: Komisjon tegi ettepaneku 2014.–2020. aasta finantsraamistiku ja uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohta, millele järgnes enam kui 60 seadusandlikku ettepanekut kõikide mitmeaastaste programmide kohta
- 06/07/2012: Komisjon esitas muudetud ettepaneku mitmeaastase finantsraamistiku kohta.
- 21/05/2012: Nõukogu esimene läbirääkimiste voor
- 23/10/2012: EP vaheraport (EP resolutsioon mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 heakskiitmise menetluse positiivse lõpptulemuse saavutamise huvides)
- 23/11/2012: 2012. aasta novembris toimunud Euroopa Ülemkogu erikohtumisel nõukogu eesistujariigi Küprose ja Euroopa Ülemkogu esitatud arvukate ettepanekute põhjal kokkulepet ei saavutatud
- 08/02/2013: Euroopa Ülemkogu järeldused mitmeaastase finantsraamistiku kohta.
- 13/03/2013: EP resolutsioon Euroopa Ülemkogu järelduste kohta

- 13/05/2013: Esimene ametlik kolmepoolne kohtumine
- 27/06/2013: Mitmeaastast finantsraamistikku käsitlev poliitiline kokkulepe, millele järgnes 3. juulil EP resolutsioon, milles kiideti poliitiline kokkulepe heaks
- 19/11/2013: EP andis mitmeaastase finantsraamistiku kohta ametliku nõusoleku
- 02/12/2013: Mitmeaastase finantsraamistiku määrase ja institutsioonidevahelise kokkuleppe ametlik vastuvõtmine

EP esialgne ettepanek / läbirääkimiste positsioon

EP esitas esimest korda oma seisukoha mitmeaastase finantsraamistiku taseme ja ambitsiooni kohta SURE esikomisjoni 8. juuni 2011. aasta raportis tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel, milles peeti vajalikuks suurendada finantsraamistiku üldisi ülemmäärasid (kulukohustuste ja maksetena) vähemalt 5% võrreldes 2013. aasta ülemmääradega, võttes arvesse liidu suuri eesmärke järgmistel aastatel. EP nõudis, et rohkem vahendeid tuleb suunata valdkondadesse, mis edendavad majanduskasvu ja konkurentsivõimet, ning ühtekuuluvuspoliitika rahastamine peab jääma vähemalt samale tasemele nagu aastatel 2007–2013. Põllumajanduskulude puhul nõuti vähemalt 2013. aasta taseme säilitamist. EP täpsustas oma läbirääkimiste positsiooni 23. oktoobri 2012. aasta vahearuandes mitmeaastase finantsraamistiku kohta, lähtudes SURE raportis antud poliitilisest mandaadist.

Parlament teatas, et kavatseb kõikide finantsraamistiku artiklite ja vastava institutsioonidevahelise kokkuleppe üle nõukoguga põhjalikult läbi rääkida, ning määras kindlaks läbirääkimiste **5 põhipunkti**: piisav vahendite tase, paindlikkus, valimistejärgne läbivaatamine, omavahendid ja eelarve ühtsus. Samal ajal hõlmas EP seisukoht ka mitmeid teisi olulisi küsimusi.

I. Võttes arvesse üldist eelarvete konsolideerimist liikmesriikides otsustas EP lõpuks mitte vaidlustada üldsummasid (kulukohustuste ja maksete üldisi ülemmäärasid kogu perioodi jaoks), milles riigipead ja valitsusjuhid olid ühehäälselt kokku leppinud. Samuti ei vaidlustanud EP summasid rubriikide kaupa, mille puhul toimus väike ümberorienteerumine majanduskasvu, töökohtade ja tulevikku suunatud investeeringute poole (rubriik 1). Kuid nõusoleku tingimuseks oli muu hulgas, et mitmeaastase finantsraamistiku kulukohustuste ja maksete assigneeringute ülemmäärad võib aastaeelarveid koostades maksimaalselt ära kasutada. Seepärast tegi parlament ettepaneku võtta kasutusele **uus lähenemisviis paindlikkusele**. Ta oli seisukohal, et esildatud mitmeaastane finantsraamistik ei ole hallatav ilma „maksimaalse võimaliku paindlikkuseta” – mõiste, mida Euroopa Ülemkogu järel dustes küll mainiti, kuid mida ei arendatud edasi.

Võimalus kasutamata varu rubriigist rubriiki ja aastast aastasse üle kanda sai teoks tänu parlamendi uuenduslikele ettepanekutele võtta kasutusele **maksete ja kulukohustuste koguvary**. Muud paindlikkuse mehhanismid, mida parlament kaitses, puudutasid erivahendite kohaldamisala ja loomist, ettenägemata kulude varu, täitmise seotud kohandusi jne. Nende loetelu koos lühikirjeldusega leiate allpool olevast tabelist.

Kuna mitmeaastases finantsraamistikus (2014–2020) kehtestatud ülemmäärad on maksete assigneeringute puhul siiski suuremad 2007.–2013. aasta täitmise näitajatest, on kokkulepitud paindlikkuse mehhanismide asjakohase rakendamise abil ikkagi võimalik, et 2014.–2020. aasta

täidetud eelarved on suuremad kui 2007.–2013. aastal.

II. Ülemkogu summadega leppimine on seotud ka EP nõudega **tugeva valimistejärgse läbivaatamisklausli** järele, vastupidiselt praeguse perioodi läbivaatamisklauslile, sest EP oli seisukohal, et ta ei saa pimesi aktsepteerida seitsmeaastaseks perioodiks kokkuhoiueelarvet, mis on siduv nii praegusele kui ka järgmisele parlamendi ja komisjoni koosseisule. Selleks, et viia eelarve kavandamine paremini kooskõlla Euroopa Parlamendi ametiajaga ning et oleks võimalik reageerida majanduses toimuvatele sündmustele, tegi parlament ettepaneku konkreetsete tingimuste kohta läbivaatamisklausli rakendamiseks (ulatus, ajastus, sillaklausli kasutamine kvalifitseeritud hääleteenamusega hääletamisel jne).

III. **Omavahendite** osas toetas parlament komisjoni ambitsioonikaid seadusandlikke ettepanekuid ning nõudis selget tegevuskava tõelise, selge, lihtsa ja õiglase omavahendite süsteemi juurde naasmiseks, mis annaks tagatise otsustamise üle ja tagaks kõigile avaliku sektori eelarvetele omase demokraatliku kontrolli. Esitatud tähtsamad ettepanekud hõlmasid kogurahvatulul põhinevate osamaksude taseme vähendamist 40%ni ELi eelarvest, finantstehingute maksust saadava tulu täielikku või osalist ülekandmist ELi eelarvesse tõhustatud koostöö alusel, käibemaksul põhinevate omavahendite reformi, traditsiooniliste omavahendite sissenõudmiskulude vähendamist 10%ni liikmesriikide poolt kogutud tulust ning olemasolevate tagasimaksete ja muude korrektsioonimehhanismide järkjärgulist kaotamist.

IV. **Eelarve ühtsuse** ja läbipaistvuse osas nõudis parlament, et tuleb järgida põhimõtet, mille kohaselt kõik ELi institutsioonide poolt või nende nimel tehtud otsustest tulenevad kulud ja tulud kantakse ELi eelarvesse. Samuti nõuti terviklikku ülevaadet kõikide ELi meetmete ja instrumentide finantsmõjust, sh selliste ELi meetmete puhul, mida teostavad liikmesriigid tõhustatud koostöö või konkreetse lepingu raames.

Lisaks sellele seadis parlament Euroopa Ülemkogu esitatud summade tõttu läbirääkimiste **eeltingimuseks**, et komisjon esitaks paranduseelarve projekti ettepaneku 2013. aasta maksete ülemmäära kohta, et katta võimalikult suur osa 2013. aasta maksenõudeid enne uue perioodi algust ning vältida olukorda, kus 2014.–2020. aasta maksete määrast tuleb katta ka ebaproportsionaalselt suur osa eelmise perioodi maksenõudeid. Lisaks tegi parlament hiljutise ELi eelarve maksekriisi otsese tulemusena ettepaneku rea sätete kohta, mis käsitlevad **maksete probleemi** (nt võimalus ülejääki taaskasutada). Need on esitatud allpool olevas tabelis.

Veel üks oluline eesmärk oli vältida EP kaasotsustamisvolituste ennetamist, sest Euroopa Ülemkogu 8. veebruari 2013. aasta järeldustes on mindud selgelt üle mitmeaastase finantsraamistiku põhiküsimusi ja kaasotsustusmenetlusele alluvate programmide üksikasju eraldava joone. See on olnud finantsraamistikku käsitlevate Lissaboni lepingu sätete rakendamise esimene kogemus.

Läbirääkimistel käsitleti EP nõudmisel veel muidki punkte seoses mitmeaastase finantsraamistiku, iga-aastase eelarvemenetluse ja muude küsimustega, mida olid tõstatanud parlamendikomisjonid (PECH, CONT, AFET, FEMM jne). Need on loetletud allpool olevas tabelis.

Parlamendi üksikasjalik seisukoht nendes küsimustes esitati mitmetes parlamendi raportites,

mis võeti vastu enne Euroopa Ülemkogu 8. veebruari järeltusi. Läbirääkimiste jaoks võeti need kokku raportööride töödokumendis¹, kus esitati konkreetsed tekstilised muudatused komisjoni ettepanekutele. Neid on kirjeldatud allpool.

EP nõue	Kirjeldus / Eesmärk
4 põhiküsimust	
Paindlikkus:	Üldeesmärk: Pakkuda eelarvepädevatele institutsioonidele iga-aastase menetluse ajal paindlikkust, muuta finantsraamistik hallatavaks ning võimaldada vahendid kokkulepitud ülemäärade ulatuses täielikult ära kasutada.
– koguvaru (maksed)	Ülemmäära alla jäävate eelarvestamata/kulutamata maksete assigneeringute automaatne ja piiramatu ülekandmine aastast aastasse. Et võimaldada maksete assigneeringutes järele jõuda, kui täitmises esineb viivitusi.
– koguvaru (kulukohustused)	Sama mehhanism nagu maksete puhul, et hõlbustada esilekerkivate prioriteetide ja vajaduste rahastamist ning kasutada vahendid finantsraamistiku ülemmäära ulatuses täielikult ära.
– erivahendid	Rohkem paindlikkust nende kasutamisel ja kasutusele võtmisel (iga-aastane summa, vastavad maksed, kasutamata summade piiramatu ülekandmine), et oleks piisavalt vahendeid ja paindlikust kõikide ettenägemata sündmuste jaoks.
– ettenägemata kulude varu	Teiste paindlikkusinstrumentide täiendamiseks, juhul kui viimastest ei piisa esilekerkivate vajadustega toime tulekuks (tasaarvestamist ei toimu).
– ülejäägi kasutamine	Maksete puhul, et vältida olukorda, kus tekivad täiendavad maksevajadused, samal ajal kui ELi täiendavad vahendid tulude poolel tagastatakse liikmesriikidele nende kogurahvatulul põhineva osamaksu vähendamise kaudu.
– täitmise seotud maksete kohandamine	Et tulla toime muudatustega täitmismustrites ja tegelikes väljamakseprofiilides iga-aastase eelarvemenetluse kontekstis.
– seadusandlik paindlikkus	Võimaldab muuta programmide kokkulepitud rahastamispakette 10% ulatuses.
– uus tüpoloogia / suurem paindlikkus / ajakohastamine / kohandamine / läbivaatamine	Finantsraamistiku muutmise / sellest erandi tegemise eri viiside ühtlustamine ja täpsustamine, olenevalt sellest, kas see mõjutab üldisi ülemmääru, koos sobivate otsustamismehhanismidega.
Valimistejärgne läbivaatamine	<i>Clause de rendez-vous</i> sätestamine, et äsja valitud EP-I ja komisjonil oleks võimalik nende ametiajal kohaldatavate finantsraamistiku ülemäärade osas kaasa rääkida, võttes arvesse muutunud majandusolusid.
Ühtsus ja läbipaistvus	Vältida eelarvevälist rahastamist ning tagada selge ülevaade kõikidest vahenditest, mida EL on kasutusele võtnud või mida ELi nimel on kasutusele võetud.

¹ „EP läbirääkimiste rühma esitatud töödokument mitmeaastase finantsraamistiku ja institutsioonidevahelise kokkuleppe kohta”
(http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/budg/dt/1017/1017432/1017432en.pdf)

Omavahendid	Tõelise omavahendite süsteemi juurde naasmine.
Muud küsimused	
Suurprojektid: Galileo, ITER, Copernicus	Ei kuulu mitmeaastase finantsraamistiku üldise ülemmäära alla, vaid sellest väljapoole, mis kaitseb nende eraldi kavandatust suuremate kulude korral.
Maksed ja täitmata kulukohustused:	Üldeesmärk oli anda eelarvepädevatele institutsioonidele vahendid hiljutisest maksete kriisist väljumiseks.
– kõrvalekallete põhjendamine komisjoni hinnangutega	Vältida üldisi ja/või meelevaldseid kärpeid, mis ei lähe kokku eelarve täitmise ning liikmesriikide ametiasutuste esitatud kuluprognoside reaalsusega (eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega).
– makseprognoside sertifitseerimine	Kaotada erinevused eelarve täitmisel koostöös liikmesriikidega liikmesriikide ametiasutuste maksenõuete prognoside ning nende täitmiseks nõukogu poolt esildatud ELi eelarveraldiste vahel.
– liikmesriikide osamaksude käsitlemine riigieelarves	Liikmesriigi osamaksude parem arvestamine riigieelarves kooskõlas avaliku sektori raamatupidamisstandarditega, et vältida olukorda, kus ELi eelarve maksetena on kohandatav muutuja riiklike puudujäägi- ja võlaeesmärkide saavutamiseks.
– korrapärased kohtumised ja teavitamine	Edendada arutelu ja suurendada teadlikkust maksevajadustest ning luua EP-le ja nõukogule ühine alus, mille põhjal kujundada oma seisukohad ELi eelarve kohta.
– täitmata kulukohustuste tegevuskava	Saada täitmata (maksmata) kulukohustuste jätkuv kasv kontrolli alla.
ÜVJP	Rohkem kontrolli (rohkem aruandlust, ilma eranditeta) ja läbipaistvust (üksikasjalikum ametikohtade loetelu) EP jaoks.
Halduskulud	-5% sihtmärk seoses paralleelselt toimuvate läbiraakimistega personalieeskirja üle.
Usaldusväärne finantsjuhtimine:	ELi eelarvega seotud kontrolli, aruandluse ja vastutuse suurendamine.
– riiklikud haldusdeklaratsioonid	Uue hoo andmine riiklike haldusdeklaratsioonide väljastamisele ELi vahendite haldamise kohta.
– rahvusvahelised organisatsioonid	Tagada rahvusvaheliste organisatsioonide kaudu kulutatud ELi vahenditega seotud asjakohase teabe ja dokumentide edastamine.
– hindamine	ELi toimimise lepingu artikli 318 kohane hindamisaruanne, mille sisepoliitiline osa keskendub strateegiale „Euroopa 2020”.
Avaldus sünergia ja vahendite parema kasutamise kohta	Sõltumatu hinnang, et tuvastada sünergia tekitamise, vahendite ühendamine ja kulude kokkuhoiu võimalused igal valitsustasandil (ELi, riiklikul ja piirkondlikul tasandil).
Kestus	2014.–2020. aasta finantsraamistikku tuleb näha ajutise lahendusena 5 või 5+5 aasta pikkusele perioodile üleminekul, et viia mitmeaastase finantsraamistiku kestus vastavusse institutsioonide ametiajaga ning suurendada seeläbi

	demokraatlikku vastutust.
Ametid	Menetlus, et viia ametid (nende loomist, ülesannete laiendamist) käsitlevad seadusandluse ja eelarvega seotud otsused paremini kooskõlla, muu hulgas ka seadusandlust puudutavate läbirääkimiste ajal.
Euroopa Arengufond	Integreerimine ELi eelarvesse.
Sooline võrdõiguslikkus	Integreerida vastavalt vajadusele sootundlikud elemendid, võttes arvesse, mil viisil annab liidu üldine finantsraamistik panuse soolise võrdõiguslikkuse suurendamisse (ning tagab soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise).
Kalanduskokkulepped	EP esindajate suurem osalemine rahvusvaheliste kalanduskokkulepete läbirääkimistel, võttes arvesse parlamendi volitusi kalanduskokkulepete valdkonnas.
Muud küsimused institutsioonidevahelise kokkuleppe lisas	Hõlbustada iga-aastast eelarvemenetlust (sh paindlik ja pragmaatiline kalender, et menetlus kulgeks sujuvalt).

Läbirääkimised ja töömeetod

Selleks, et tagada EP seisukohtade ja strateegia ühine arendamine, vastutus ja nendest teavitamine, hõlmasid **EP siseselt** võetud meetmed järgmist:

- ajutise SURE komisjoni varane moodustamine eelarvekomisjoni (BUDG) ja erikomisjonide liikmetest. Maksimaalse mõju tagamiseks võttis EP oma seisukoha mitmeaastase finantsraamistiku kohta vastu enne komisjoni vastava ettepaneku avaldamist, mitte vastuseks komisjoni ettepanekule;
- finantsraamistiku kontaktrühma korrapärased koosolekud EP presidendi juhatusel. Koosolekutel olid esindatud BUDGi läbirääkimisrühm, fraktsioonid ja vastavalt vajadusele teiste parlamendikomisjonide esimehed, mis võimaldas viljakat teabevahetust ning EP seisukohtade ühist täpsustamist;
- finantsraamistiku ja omavahendite läbirääkimiste ühised raportöörid. Esindatud palju fraktsioone, mis taas kord võimaldas saavutada EPs laialdase toetusega lähenemisviisi;
- finantsraamistiku läbirääkimiste rühm, kuhu kuulusid BUDGi esimees ning finantsraamistiku ja omavahendite raportöörid, kohtus korrapäraselt ja kutsus koosolekutele ka teiste fraktsioonide esindajaid;
- finantsraamistiku raportöörid külastasid erikomisjone ning kutsusid erikomisjonide raportööre igakuistele koosolekutele, et teavitada ja teavet vahetada, võttes maksimaalselt arvesse erinevaid parlamendikomisjone.

Nende koosolekutega kaasnesid koosolekud igal asjakohasel haldustasandil, et toetada poliitilist otsustusprotsessi.

Enne Euroopa Ülemkogu 8. veebruari 2013. aasta järeldusi ning ametlike ja mitteametlike kohtumiste algust läbirääkimiste raames (triloogid, poliitilise dialoogi kohtumised jne), hõlmasid **EP ja teiste institutsioonide vahelist suhtlust** puudutavad meetmed järgmist:

- kohtumised nõukogu eesistujakolmiku (Poola, Taani ja Küpros) ning EP vahel pärast

finantsraamistiku üldasjade nõukogu ning asjakohaste dokumentide ja eesistujariigi ülevaate edastamine vastavalt peaminister Orbani poolt eesistujariikide Ungari, Poola, Taani ja Küprose nimel president Buzekile 6. juunil 2011 saadetud kirjale;

- eesistujariigid Taani ja Küpros kutsusid EP läbirääkimiste rühma osalema üldasjade nõukogu mitteametlikel kohtumistel;
- EP president esitas EP seisukoha Euroopa Ülemkogule peetud kõnedes ning ELi toimimise lepingu artikli 324 kohastel kohtumistel EP presidendi, nõukogu eesistuja ja komisjoni presidendi vahel, kuhu sageli kutsuti ka Euroopa Ülemkogu eesistuja;
- arvukad kahepoolsed kontaktid EP presidendi ning mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimiste rühma liikmete ning liikmesriikide parlamentide juhtide vahel.

Lisaks eespool nimetatule tegi parlament oma seisukoha teatavaks arvukate seadusandlike ja mitteseadusandlike sammudega (vt eespool). SURE raportis ja 2012. aasta oktoobri vaheraportis antud mandaadi põhjal pidas parlament Euroopa Ülemkogu kokkuleppele eelnenud läbirääkimiste ajal mitmeid kontakte.

Parlament lükkas Euroopa Ülemkogu 8. veebruari 2013. aasta finantsraamistiku kokkuleppe selle toonasel kujul oma 13. märtsi 2013. aasta resolutsioonis tagasi, asudes seisukohale, et see ei kajasta parlamendi esitatud prioriteete ja väljendatud muresid ega pööra tähelepanu parlamendi rollile ja volitustele. Parlament rõhutas, et kokkulepet ei saa aktsepteerida, kui ei ole täidetud teatavad väga olulised tingimused, ning koostas oma läbirääkimiste positsiooni nõukogu ja parlamendi vahelisteks täieulatuslikeks läbirääkimisteks finantsraamistiku määruse iga artikli ning vastava institutsioonidevahelise kokkuleppe üle.

Pärast 2013. aasta märtsist juunini väldanud pingelisi läbirääkimisi, mis hõlmas 5 triloogi ministrite tasandil, 6 kolmepoolset kohtumist suursaadikute tasandil ning mitut kohtumist kolme institutsiooni presidentide ja eesistujate vahel, jõudsid parlament ja nõukogu 2013. aasta juuni lõpuks poliitilisele kokkuleppele. Parlament kiitis kokkuleppe heaks oma 3. juuli 2013. aasta resolutsioonis, kus ta seadis rea tingimusi, mis tuleb täita, enne kui parlament saab anda finantsraamistiku määrusele ametliku heakskiidu: paranduseelarvete vastuvõtmine, et suurendada maksete assigneeringuid eelarveaastal 2013 kokku 11,2 miljardi euro ulatuses, poliitiline kokkulepe ELi mitmeaastaste programmide asjaomaste õiguslike aluste kohta, eriti punktides, mis kajastuvad ka finantsraamistiku määruhes, ning omavahendite kõrgetasemelise töörühma moodustamine.

Need kolm tingimust täideti piisavalt kiiresti, et parlament saaks nõukogu finantsraamistiku määruse eelnõule novembri täiskogu istungil heakskiidu anda ning nõukogu 2014.–2020. aasta finantsraamistiku 2. detsembril 2013 heaks kiita.

Tulemused

Kulukohustuste assigneeringute **üldine ülemmäär** 2014.–2020. aasta finantsraamistikus on 960 miljardit eurot ja maksete assigneeringute puhul 908 miljardit eurot. Lisaks sellele on sätestatud erivahendid (paindlikkusinstrument, hädaabireserv, Euroopa Liidu Solidaarsusfond, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond), mida ei arvata mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäära sisse.

Need arvud on 2012. aasta kevade prognooside kohaselt vastavalt 1,00% ja 0,95% ELi kogurahvatulust. Kuid komisjoni värskeima hinnangu kohaselt ELi kogurahvatulu arengu kohta (2013. aasta sügise prognoos) moodustavad need summad vastavalt 1,04% ja 0,99% ELi kogurahvatulust, nagu on märgitud komisjoni 2014. aasta alguse finantsraamistiku tehnilises kohanduses (COM(2013)928).

2014.–2020. aasta finantsraamistiku kokkuleppe pakett hõlmab **maksete ja kulukohustuste suuremat paindlikkust** rubriikide ja aastate lõikes, et võimaldada aastateks 2014.–2020. ette nähtud kulukohustuste ja maksete määrad täielikult ära kasutada. Sellega seoses kehtestati uued vahendid, nagu maksete koguvaru – ehkki mõningate nõukogu poolsete piirangutega summadele –, majanduskasvu ja tööhõive ning eelkõige noorte tööhõive ja teadusuuringute kulukohustuste koguvaru. Suurem paindlikkus on ette nähtud ka erivahendite kasutusele võtmisel ja rahastamisel.

Lisaks sellele kehtestati läbirääkimiste viimases voorus spetsiaalselt noorte tööhõive probleemi ja teadusuuringute jaoks mõeldud eripaindlikkus, mis võimaldab koondada assigneeringuid 2014./2015. aastasse sellistes valdkondades nagu noorte tööhõive, teadusuuringud, Erasmus ja VKEd. See säte ei tähenda siiski aastatel 2014–2020 nendele valdkondadele eraldatavate summade suurendamist, vaid muutust Euroopa Komisjoni algselt esitatud finantskavandamises.

Samuti nähakse ette:

- 2016. aasta lõpuks läbi viidav mitmeaastase finantsraamistiku kohustuslik **läbivaatamine/muutmine**, et võimaldada komisjoni ja Euroopa Parlamendi järgmisel koosseisul hinnata uuesti ELi poliitilisi prioriteete, kohandada mitmeaastast finantsraamistikku uutele probleemidele ning võtta täielikult arvesse kõige värskemaid makromajanduslikke prognoose;
- selge arusaam (kolme institutsiooni ühisavaldus) Euroopa Liidu **tõelise omavahendite süsteemi** loomise teostatava viisi ja ajakava kohta;
- mõned sätted **eelarve ühtsuse** ja läbipaistvuse kohta, mis tagavad kodanikele täieliku teabe kõikide kulude ja tulude kohta. Samuti lepiti kokku reas parandustes sätete kohta, mis on seotud institutsioonidevahelise koostööga eelarveküsimustes, eriti eelarvemenetluse ajal (maksed, ametid, ÜVJP, kalanduskokkulepe jne).

Viimases voorus saavutas parlament ka selle, et vabatahtlikkuse alusel eraldatakse täiendavalt miljard eurot enim puudust kannatavate isikute abiprogrammile aastatel 2014–2020.

Peamised parlamendi nõudmiste ja saavutustega seotud punktid mitmeaastase finantsraamistiku määruses ja institutsioonidevahelises kokkuleppes on toodud allpool olevas tabelis.

EP nõue	Mitmeaastase finantsraamistiku või institutsioonidevahelise kokkuleppe viide
4 põhiküsimust	

Paindlikkus	
– koguvaru (maksed)	Finantsraamistiku artikkel 5
– koguvaru (kulukohustused)	Finantsraamistiku artikkel 14
– eripaindlikkus	Finantsraamistiku artikkel 15 + ühisavaldus
– erivahendid	Finantsraamistiku artikli 3 lõige 2, artikli 4 lõige 1 ja artiklid 9–12, institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 10–13
– ettenägemata kulude varu	Finantsraamistiku artikkel 13, institutsioonidevahelise kokkuleppe punkt 14
– ülejäägi kasutamine	Ei sisaldu lõppkokkuleppes
– täitmise seotud maksete kohandamine	Finantsraamistiku artikkel 18
– seadusandlik paindlikkus	Institutsioonidevahelise kokkuleppe punkt 17
– uus tüpoloogia / suurem paindlikkus / ajakohastamine / kohandamine / läbivaatamine	Ei sisaldu lõppkokkuleppes
Valimistajärgne läbivaatamine	Finantsraamistiku artikkel 2, Euroopa Komisjoni avaldus läbivaatamise/muutmise kohta
Ühtsus ja läbipaistvus	Finantsraamistiku artikkel 24, institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 7 ja 16
Omavahendid	Ühisavaldus omavahendite kohta
Muud küsimused	
Suurprojektid: Galileo, ITER, Copernicus	Finantsraamistiku põhjendus 13 ja artikkel 16
Maksed ja täitmata kulukohustused:	
– kõrvalekallete põhjendamine komisjoni hinnangutega	Institutsioonidevahelise kokkuleppe lisa artikkel 36
– makseproгноoside sertifitseerimine	Ei sisaldu lõppkokkuleppes
– liikmesriikide osamaksude käsitlemine riigieelarves	Ei sisaldu lõppkokkuleppes
– korrapärased kohtumised ja teavitamine	Institutsioonidevahelise kokkuleppe lisa artikkel 36
– ülejääk	Ei sisaldu lõppkokkuleppes
– täitmata kulukohustuste tegevuskava	Ei sisaldu lõppkokkuleppes
ÜVJP	Institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 23–25
Halduskulud	Institutsioonidevahelise kokkuleppe punkt 27
Usaldusväärne finantsjuhtimine:	
– riiklikud haldusdeklaratsioonid	Euroopa Komisjoni avaldus riiklike haldusdeklaratsioonide kohta
– rahvusvahelised organisatsioonid	Institutsioonidevahelise kokkuleppe punkt 28

– hindamine	Institutsioonidevahelise kokkuleppe punkt 29
Avaldus sünergia ja vahendite parema kasutamise kohta	Ühisavaldus avaliku sektori kulutuste tõhususe parandamise kohta ELi tegevusega hõlmatud valdkondades
Kestus	Finantsraamistiku põhjendus 3
Ametid	Institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 31 ja 32
Euroopa Arengufond	Institutsioonidevahelise kokkuleppe punkt 26
Pragmaatiline ajakava	Institutsioonidevahelise kokkuleppe lisa
Sooline võrdsuslikkus	Ühisavaldus
Kalanduskokkulepped	Institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 19–21
Muud küsimused institutsioonidevahelise kokkuleppe lisas	Muu hulgas institutsioonidevahelise kokkuleppe lisa punktid 8 ja 15

12.3.2014

PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS(*)

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) läbirääkimiste kohta: saadud kogemused ja edasised sammud
(2014/2005(INI))

Arvamuse koostaja (*): Andrew Duff

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

ETTEPANEKUD

Põhiseaduskomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. arvestades, et pärast kokkuleppe saavutamist mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) üle ei kattu finantsraamistik endiselt parlamendi ja komisjoni ametiajaga, mis algab 2014. aastal (põhjendus F a);
2. arvestades, et Lissaboni lepinguga kättesaadavaks tehtud võimalusi mitmeaastast finantsraamistikku ja omavahendeid käsitlevaid otsuseid puudutavate otsustamismenetluste muutmiseks ei ole kasutatud (põhjendus F b);

Poliitilised aspektid

3. märgib, et Euroopa Ülemkogu kasutas mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) kogumahu üle otsustades ülevalt-alla lähenemisviisi, mis omakorda annab tunnistust murettekitavast lahknevusest ühelt poolt Euroopa Ülemkogu poolt võetud ELi poliitiliste kohustuse ning teiselt poolt tema soovimatuse vahel neid piisavalt rahastada; on veendunud, et see otsus oleks pidanud vastupidi põhinema alt üles suunatud protsessil, mis tuleneb põhjalikust hinnangust ELi finantsvajadustele ja poliitilistele eesmärkidele, mis on sätestatud ELi mitmeaastastes programmides ja seadusandja poolt kindlaks määratud poliitikates; tunnustab sellega seoses tööd, mida on teinud SURE erikomisjon, kes on saavutanud parlamendi jaoks konsensuse poliitiliste prioriteetide osas, kuid avaldab kahetsust selle üle, et on osutunud võimatuks asuda samaväärsetesse sisulistesse läbirääkimistesse nõukoguga (punkt 6);

Institutsioonilised kaalutlused

4. tuletab meelde, et vastavalt aluslepingule ei täida Euroopa Ülemkogu seadusandlikke ülesandeid; toonitab seetõttu, et Euroopa Ülemkogu järeldusi tuleb käsitleda kui läbirääkimisjuhiseid nõukogule ja et mingil juhul ei ole need jäigad seisukohad, mille üle Euroopa Parlamendiga ei oleks võimalik läbi rääkida; nõuab, et Euroopa Ülemkogu järeldustesse lisataks standardsõnastuses säte, milles tuletatakse meelde Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 15 lõiget 1 (punkt 14);
5. on veendunud, et ühehäälsuse nõue nõukogus tähendab seda, et kokkuleppe kujutab endast väikseimat ühisnimetajat, mis põhineb vajadusel vältida mõne üksiku liikmesriigi vetot; rõhutab, et üleminek kvalifitseeritud häälteenamusele mitmeaastase finantsraamistiku määramisel oleks kooskõlas mitte ainult seadusandliku tavamenetlusega, mida kasutatakse praktiliselt kõigi ELi mitmeaastaste programmide vastuvõtmisel, vaid ka iga-aastase ELi eelarve vastuvõtmise menetlusega (punkt 18);
6. märgib, et Euroopa Ülemkogu võiks kasutada sillaklausli üldjuhtumit (Euroopa Liidu lepingu artikli 48 lõige 7), et minna omavahendeid ja mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevate otsuste puhul üle kvalifitseeritud häälteenamusega hääletamisele ja seadusandlikule tavamenetlusele; märgib lisaks, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 312 lõige 2 võimaldab mitmeaastase finantsraamistiku puhul igal juhul kvalifitseeritud häälteenamusega hääletamist; nõuab tungivalt, et Euroopa Ülemkogu kasutaks mõlemat sillaklauslit nende ettenähtud eesmärgil, et muuta otsuste tegemine nõukogus sujuvamaks ja piirata riikide „õiglase vastutasu” poliitika valitsemist liidu kui terviku ühise huvi väljendamise üle (punkt 18 a);

Mitmeaastane finantsraamistik (2014–2020): edasised sammud

7. nõuab mitmeaastase finantsraamistiku vahekokkuvõtte tegemist, et valmistuda ette järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kokkulepitud kehtivusaja võimalikuks lühendamiseks, et tagada hilisemad uued läbirääkimised selle üle iga parlamendi ja komisjoni ametiaja jooksul, tagades nii liidu finantsperspektiivide suhtes tehtavate tavapäraste otsuste täieliku demokraatliku legitiimsuse, astudes samal ajal samme selleks, et tagada programmitöö tsüklite stabiilsus ja kindlustada investeerimise prognoositavus (punkt 25 a);
8. märgib, et läbirääkimiste järgmises voorus kohaldatakse parlamendi kodukorra uusi artikleid 70 ja 70a (institutsioonidevahelised läbirääkimised seadusandlikus menetluses); soovib, et kohe parlamendi järgmise ametiaja algul palutaks kodukorra eest vastutaval komisjonil ühitada need artiklid artikliga 75 (mitmeaastane finantsraamistik), artikliga 75c (kolmepoolsed kohtumised finantsküsimustes) ja artikli 81 lõikega 3 (nõusolekumenetlus), eesmärgiga koostada Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 311 ja 312 sätestatud seadusandlike erimenetluste jaoks üksainus sidus artikkel, mis puudutab mandaadi kindlaksmääramist, kolmepoolsete kohtumiste läbiviimist (sh presidendi rolli) ning täiskogu poolset kontrolli (punkt 25 b);
9. on seisukohal, et aluslepingute järgmise läbivaatamise ajal peaks konvent tegema ettepanekuid nõukogu ja parlamendi vahel mitmeaastast finantsraamistikku ja omavahendeid käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks tõelise kaasotsustamissüsteemi

loomiseks (punkt 25 c);

10. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule, nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele (punkt 26).

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	10.3.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 16 -: 3 0: 1
Poolt hääletanud liikmed	Carlo Casini, Andrew Duff, Marietta Giannakou, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Sandra Petrović Jakovina, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, György Schöpflin, József Szájer, Luis Yáñez-Barnuevo García
Vastu hääletanud liikmed	Andrew Henry William Brons, Ashley Fox, Daniel Hannan
Erapooletud liikmed	Rina Ronja Kari
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Zuzana Brzobohatá, Marietta Giannakou, Vital Moreira, György Schöpflin

13.2.2014

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) läbirääkimiste kohta: saadud kogemused ja edasised sammud (2014/2005(INI))

Arvamuse koostaja: Pervenche Berès

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. peab kahetsusväärseks parlamendi määratletud strateegiat, nimelt pidada seadusandlike ettepanekute üle läbirääkimisi mitmeaastase finantsraamistiku arvnäitajatesse sekkumata; on veendunud, et parlament peab hindama strateegia tulemust;
2. peab kahetsusväärseks, et 2011. aasta arvnäitajad püsivhindades, mille komisjon esitas läbirääkimiste alusena, ei võimaldanud võtta täielikult arvesse liikmesriikide vajaduste tegelikku olukorda, eriti tööhõive ja sotsiaalse languse osas; rõhutab, et puudulike andmete, eelkõige puudulike statistiliste andmete omamine mõjutab negatiivselt poliitikat ja võimendab võimalikku negatiivset suhtumist ELi eelarvesse;
3. peab kahetsusväärseks, et seadusandlike ettepanekutega seotud elemente arutati ja nendekohased otsused võeti vastu Euroopa Ülemkogu poolt, selle asemel et nende üle läbirääkimisi pidada ja leppida nendes kokku nõukogu asjakohase koosseisu ja vastutava parlamendikomisjoni tasandil; rõhutab, et nõukogu on eiranud parlamenti tema kaasseadusandja rollis, eriti seoses noorte tööhõive algatusega; tuletab Euroopa Ülemkogule meelde, et vastavalt aluslepingu sätetele ei ole tal seadusandlikke volitusi; hoiatab seetõttu, et mõlemad kaasseadusandjad peavad tulevikus vältima mis tahes seadusandlike volituste ülekandmist Euroopa Ülemkogule;
4. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Ülemkogu järeldusi tuleb käsitleda kui läbirääkimisjuhiseid nõukogule; peab väga kahetsusväärseks, et kõnealune probleem tähistas läbirääkimisi ELi mitmeaastaste programmide, eriti Euroopa Sotsiaalfondi ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi üle;

5. peab kahetsusväärseks, et kuigi kaasseadusandjad leppisid kokku esildatud rahastamisprogrammide ulatuse laiendamises, ei suudetud seda vastavusse viia vastavate rahaeraldiste suurendamisega, ning et vähendamisi ei õnnestunud ära hoida; peab eriti kahetsusväärseks asjaolu, et eraldisi ESFi on alates fondi asutamisest pidevalt vähendatud, hoolimata sellest, et fondi ulatust on aja jooksul laiendatud; taunib asjaolu, et esildatud ESFi rahastamispaketti, mis moodustab 25% ühtekuuluvuspoliitika vahenditest, ei suudetud ajavahemikku 2014–2020 käsitlevatel läbirääkimistel säilitada; samuti taunib asjaolu, et EGFi aastast ülemmäära on võrreldes teiste rahastamisvahenditega ebaproportsionaalselt vähendatud; peab kahetsusväärseks parlamendi kodukorra artikli 20 kohaldamist kõikide mitmeaastase finantsraamistikuga seotud dokumentide suhtes, kuna see on piiranud parlamendiliikmete demokraatlikku õigust väljendada ennast näiteks ESFi rahastamispaketi miinimumväärtuse osas;
6. rõhutab, et Lissaboni lepingus sisalduva reformi üks eesmärk oli muuta liidu finantsraamistiku loomise protsess demokraatlikumaks, ning avaldab kahetsust, et selles kontekstis ja seoses seadusandlike ettepanekutega ajavahemikuks 2014–2020 ei ole nõuetekohaselt kasutatud võimalust tegutseda täielikult aluslepingu vaimus;
7. peab kahetsusväärseks, et eelseisvast mitmeaastase finantsraamistiku kehtivusaja lõppemisest ja eelseisvatest Euroopa Parlamendi valimistest tulenevast ilmselgest ajalisest survest hoolimata hilinesid läbirääkimised Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi üle ja Euroopa abifondi üle enim puudustkannatavate isikute jaoks sisuga mitteseotud põhjustel oluliselt, mille tulemuseks on kokkulepete õigeaegseks saavutamiseks vastuvõetamatult tihe ajakava; peab kahetsusväärseks asjaolu, et komisjon esitas Euroopa abifondi enim puudustkannatavate isikute jaoks (FEAD) asutamise ettepaneku tunduvalt hiljem, kui ajakavas ette nähtud;
8. märgib, et parlamendi asjaomased osalejad ei teinud läbirääkimispositsioonide muutusi teistele alati õigel ajal täiel määral teatavaks, mis aeg-ajalt mõjutas parlamendi lähenemisviisi ühtsust;
9. juhib Euroopa tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programmi kogemuste põhjal tähelepanu sellele, kui raske on pidada mitmete eri poliitikavaldkondade mitmeaastaste programmide sarnaste horisontaalsete elementide üle eraldi läbirääkimisi, mis toob kaasa erinevad tulemused ja takistab ühtset lähenemisviisi ning nõrgendab seega veelgi parlamendi läbirääkimispositsiooni; on seisukohal, et süsteemsem lähenemisviis annaks paremaid tulemusi;
10. rõhutab seadusandlike ettepanekute, eriti ESFi puudutavate seadusandlike ettepanekute üle peetavate läbirääkimiste problemaatilist sõltuvust mitmeaastase finantsraamistiku üldise raamistiku üle peetavate läbirääkimiste edusammudest;
11. peab kahetsusväärseks, et nõukogu otsustas aluslepingu sätetest hoolimata pidada seadusandlike ettepanekute üle läbirääkimisi ainult osaliste üldiste lähenemisviiside alusel või üldiste lähenemisviiside alusel ilma parlamendi esitatud muudatusettepanekutel põhineva mandaadita, mis põhjustas viivitusi ja ummikseise läbirääkimistes eelkõige Euroopa Sotsiaalfondi, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi ja Euroopa abifondi üle enim puudustkannatavate isikute jaoks;

12. avaldab kahetsust, et parlament otsustas nõukoguga õigusliku aluse üle peetavatel läbirääkimistel mitte täielikult ära kasutada seadusandliku tavamenetluse pakutavaid võimalusi; leiab sellega seoses, et erilist tähelepanu tuleks pöörata juhtumitele, kus leitakse, et seadusandlik ettepanek kuulub rohkem kui ühe parlamendikomisjoni pädevusse; on arvamusel, et nendel erijuhtudel tuleks nõukoguga peetavateks läbirääkimisteks saada mandaat täiskogult, et tagada laiaulatuslik toetus, tugevdada parlamendi läbirääkimispositsiooni ja kindlustada läbipaistvus;
13. leiab, et hoolimata sellest, et nõukoguga läbiräägitud kokkulepetele tuleks anda võimalus sujuvaks vastuvõtmiseks täiskogul, ei tohi see toimuda selle hinnaga, et täiskogult võetakse ära igasugune võimalus kokkulepitud tekste parandada; on arvamusel, et sellist menetlust võiks kohaldada üksnes siis, kui kokkulepitud teksti üle valitseb väga laiaulatuslik poliitiline konsensus; kutsub oma pädevat komisjoni seetõttu üles uurima võimalust kohaldada esimese ja teise lugemise kokkulepete suhtes parlamendi kodukorra artikli 138 sätteid;
14. tuletab meelde, et mitmeaastase finantsraamistiku aastate 2014–2017 kulukohustuste assigneeringute ülemmäära raames olemas olevad varud moodustavad komisjoni kalkuleeritava mitmeaastase finantsraamistiku kulukohustuste koguvaru, mis tuleb teha kättesaadavaks lisaks mitmeaastases finantsraamistikus aastate 2016–2020 kohta kindlaks määratud ülemmääradele majanduskasvu ja tööhõive, eriti noorte tööhõive algatusega seotud poliitiliste eesmärkide saavutamiseks;
15. kutsub komisjoni ja parlamendi järgmist koosseisu üles hoolikalt läbi vaatama strateegia „Euroopa 2020” saavutusi, eelkõige tööhõivega seotud eesmärke, ning kasutama läbivaatamisklauslit, et lisada rahalisi vahendeid kõnealuse strateegia edendamiseks, võttes arvesse asjaolu, et praeguse kriisi negatiivne mõju on selle ohtu seadnud;
16. tuletab meelde, et mitmeaastase finantsraamistiku eelseisev läbivaatamine ei tohi negatiivselt mõjutada eelnevalt eraldatud ühtekuuluvuspoliitika riiklikke rahastamispakette ja eelkõige ESFi eraldisi;
17. palub komisjoni järgmisel koosseisul tegeleda noorte töötuse probleemiga, tehes mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise protsessi raames ettepaneku suurendada oluliselt noorte tööhõive algatuse eelarvet;
18. juhib komisjoni ja parlamendi järgmise koosseisu tähelepanu asjaolule, et Euroopa Sotsiaalfondi määrus näeb ette, et lisaks mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise protsessile võib noorte tööhõive algatuse vahendid aastateks 2016–2020 suurendamise eesmärgil läbi vaadata eelarvemenetluse raames vastavalt määruse (EL) 1311/2013 artiklile 14;
19. väljendab sügavat kahetsust asjaolu pärast, et mis tahes eelarvearuteludel nõukogus on mitmete aastate jooksul tooni andnud nn õiglase tagastuse loogika, ja rõhutab, et see olukord on suuresti tingitud praegusest ELi rahastamise süsteemist, mille kohaselt 85% tuludest pärineb riiklikest vahenditest, mitte Rooma lepinguga ettenähtud tegelikest omavahenditest;
20. märgib, et Euroopa Ülemkogu kasutas mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020)

kogumahu üle otsustades ülevalt-alla lähenemisviisi, mis omakorda annab tunnistust murettekitavast lahknevusest ühelt poolt Euroopa Ülemkogu poolt võetud ELi poliitiliste kohustuse ning teiselt poolt tema soovimatuse vahel neid piisavalt rahastada; rõhutab, et parlament on alahinnanud Euroopa Ülemkogu suutlikkust hinnata Lissaboni lepingu jõustumise mõju parlamendi volitustele seoses mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmisega, ja seda lähenemisviisi säilitada;

21. on veendunud, et mis tahes otsusele finantsraamistiku kohta peaks eelnema – ning ka sellise otsuse aluseks olema – tõeline poliitiline arutelu ELi eelarve rolli, ülesande ja lisaväärtuse ning selle kooskõla kohta liidu poliitilise strateegia ning liidule määratud tegevuseesmärkidega.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.2.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 29 –: 4 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Thomas Mann, Csaba Őry, Konstantinos Poupakis, Elisabeth Schroedter, Gabriele Stauner, Jutta Steinruck
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Georges Bach, Philippe De Backer, Edite Estrela, Sergio Gutiérrez Prieto, Anthea McIntyre, Antigoni Papadopoulou, Gabriele Zimmer
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Enrique Guerrero Salom, Timothy Kirkhope, Corien Wortmann-Kool

5.3.2014

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) läbirääkimiste kohta: saadud kogemused ja edasised sammud (2014/2005(INI))

Arvamuse koostaja: Jan Olbrycht

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. peab vajalikuks hoida lahus mitmeaastase finantsraamistiku üle peetavad läbirääkimised ning ELi poliitikavaldkondade, sealhulgas ühtekuuluvuspoliitika ühtse õigusliku aluse üle peetavad läbirääkimised, pidades silmas aluslepingute sätteid ja Euroopa Parlamendi rolli mõlemas protsessis;
2. on arvamusel, et mitmeaastase finantsraamistikuga tehtav töö ei tohiks mingil juhul segada seda tööd, mida tehakse määrustega, mille eesmärk on kindlaks määrata iga fondi toetuse kohaldamisala ja rakendamise eeskirjad, ning seetõttu tuleks austada Euroopa Parlamendi rolli läbirääkimistes ühtekuuluvuspoliitika õigusliku aluse üle; peab väga kahetsusväärseks asjaolu, et mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) üle peetavates läbirääkimistes seda põhimõtet ei järgitud, mistõttu töö mitmeaastase finantsraamistikuga mõjutab märkimisväärselt õigusloomealaseid läbirääkimisi ühtekuuluvuspoliitika määruste sisu ja ajakava üle;
3. rõhutab, et arutelu ühtekuuluvuspoliitika vahendite üle peaks põhinema vajaduste analüüsil ning võtma arvesse hinnangut eelmise programmitöö perioodi poliitika rakendamisele; tuleb meelde, et ühtekuuluvuspoliitika on majanduskasvu soodustav ja kriisi ohjav investeerimispoliitika ning seetõttu on tal võtmeroll ELi vahendina jätkusuutliku majanduskasvu suurendamiseks, töökohtade loomiseks, avaliku sektori investeringute ergutamiseks, sotsiaalse ebavõrdsuse ja vaesuse vähendamiseks, vähese CO₂-heitega majandusele ülemineku stimuleerimiseks ja kliimamuutusega võitlemiseks, et saavutada strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid;

4. juhib tähelepanu sellele, et vahendite jagamisel mitmeaastase finantsraamistiku üksikute aastate vahel (ülemäärade kindlaksmääramine) tuleks arvesse võtta ühtekuuluvuspoliitika dünaamikat eriti programmitöö ja rakendamise protsessis ning programmide lõpliku sulgemise ajal, et tagada iga aasta jaoks sobivaim maksete tase;
5. väljendab sügavat muret asjaolu pärast, et aasta lõpus maksmata arvete summa kasvab pidevalt, ning on seisukohal, et ELi eelarves valitsev puudujääk mõjutab kõige rohkem ühtekuuluvuspoliitikat; teeb järelduse, et ajavahemikust 2007–2013 jäänud probleeme ei lahenda ka 2014.–2020. aasta mitmeaastane finantsraamistik; nõuab seepärast ELi eelarve edasist reformimist ja sealhulgas omavahenditega seotud uuendusi.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	24.2.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 29 –: 0 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Luís Paulo Alves, Francesca Barracciu, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, Nikos Chrysogelos, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Markus Pieper, Ovidiu Ioan Silaghi, Nuno Teixeira, Kerstin Westphal, Joachim Zeller
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Karima Delli, Ivars Godmanis, James Nicholson, Maurice Ponga, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Giommara Uggias

26.2.2014

KODANIKUVABADUSTE, JUSTIITS- JA SISEASJADE KOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) läbirääkimiste kohta: saadud kogemused ja edasised sammud (2014/2005(INI))

Arvamuse koostaja: Kinga Göncz

ETTEPANEKUD

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tunneb heameelt justiits- ja siseasjadega seotud fonde käsitlevate lepingute sõlmimise üle; tunnustab parlamendi läbirääkijate olulist panust justiits- ja siseasjadega seotud fondide sisulise külje lõplikku väljakujundamisse, eriti seoses üldiste ja erieesmärkide sisu, eesmärkidega seotud kulude miinimumprotsendi, fondide toimimise mõõtmisnäitajate ning ELi sise- ja välismeetmete kooskõlaga;
2. peab äärmiselt kahetsusväärseks 7.–8. veebruaril 2013. aastal kogunenud Euroopa Ülemkogu järeldusi mitmeaastase finantsraamistiku kohta, sealhulgas rubriigi 3 lõppsummat, mis on komisjoni ettepanekuga võrreldes 16,6 % väiksem, ja sellest tulenevalt sisejulgeolekufondi kärpimist 23 % võrra ning Varjupaiga- ja Rändefondi kärpimist 20 % võrra; märgib, et mitmeaastase finantsraamistiku arvuliste näitajate ja iga poliitikavaldkonna jaoks kehtestatud piirmäära hilinevad edastamine raskendasid raportööridel strateegilise lähtekoha väljatöötamist läbirääkimiste pidamiseks nõukoguga; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks mitmeaastase finantsraamistiku kõik ajakohastatud arvulised näitajad nõukogule ja parlamendile edaspidi samaaegselt;
3. tunnustab vahetuvate eesistujariikide ja komisjoni konstruktiivset osa õigusvaldkonnas peetud läbirääkimiste käigus; märgib, et selle tulemuseks oli sisuliste küsimuste varajane ja rahuldav lahendamine;
4. peab kahetsusväärseks, et siseasjade valdkonnas näitas nõukogu, keda toetas ka komisjon, huvi üles vahendite kasutamise vastu pigem liikmesriikide eelarvete turgutamiseks kui Euroopa lisaväärtuse ja Euroopa solidaarsuse edendamiseks; tunnistab eriti keerulist

majanduslikku ja finantsolukorda, kuid rõhutab siiski, et justiits- ja siseküsimuste valdkonna vahendid peaksid eelkõige teenima Euroopa huve ning toetama tegevusi, millel on selge Euroopa lisaväärtus, nagu ELi ümberasustamisprogrammi ja muude liidule keskenduvate tegevuste puhul; peab kahetsusväärseks, et parlamendile ei ole edastatud ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaseid programmitööd käsitlevaid otsuseid, sest kõnealused otsused on ilmselgelt kooskõlas aluslepingus sätestatud tingimustega delegeeritud õigusaktide kohta; peab kahetsusväärseks, et komisjon ja nõukogu soovitasid kasutada kolmandates riikides toimuvate aktsioonide rahastamiseks Varjupaiga- ja Rändefondi ja sisejulgeolekufondi, täpsustamata seejuures asjaomast õiguslikku alust ja võttes parlamendilt võimaluse ettepanekut vaidlustada;

5. märgib siseasjadega seotud vahendite puhul veel, et seadusandlik tavamenetlus ei näe ette komisjoni ja nõukogu vahel kokkuleppelise seisukoha saavutamist parlamendi osaluseta ning seejärel parlamendi fakti ette seadmist; juhib tähelepanu asjaolule, et kui komisjon ei soovi oma algset seisukohta kaitsta, tuleks tal esitada muudetud ettepanek; soovib kehtestada finantslääbirääkimiste tarbeks uue tegutsemiskorra, mis sisaldaks muu hulgas nõuet korraldada kolme institutsiooni vahel varajases staadiumis arvamustevahetus ELi eelarve rolli, funktsiooni ja lisandväärtuse üle; nõuab, et komisjon täidaks tulevaste institutsioonidevaheliste läbirääkimiste käigus oma rolli ausa vahendajana;
6. usub, et parlamendil tuleks kindlasti ka edaspidi nõuda ELi rahaliste vahendite puhul tulemustele orienteeritud lähenemist, mis ei peaks piirduma üksnes võetavate meetmete arvuga, vaid hõlmama ka nende meetmete kvaliteedi hindamist; soovib täiustada ELi rahastamise edu mõõtmise aluseks olevaid kvalitatiivseid näitajaid ja kaasata need ka justiits- ja siseküsimuste vahendite puhul;
7. palub komisjonil tagada uute fondide kiire käikulaskmise, olemasolevate summade täieliku ja tõhusa kasutamise ja õiglase geograafilise jaotumise ning ebatõhusate piirkondade abistamise;
8. on arvamisel, et kuna kärped sunniti parlamendile peale veenva põhjendusega, peab parlament keskenduma vahekokkuvõtte läbivaatamisel konkreetsetele valdkondadele, kus kärped olid kõige suuremad;
9. on arvamisel, et parlament peaks vahekokkuvõtte tegemisel kasutama kogu oma kaasotsustaja läbirääkimispädevust ja mitte laskma Euroopa Ülemkogul otsuseid ja arvulisi näitajaid peale suruda;
10. peab oluliseks, et parlament kontrolliks nõuetekohaselt, kuidas jälgib rahaliste vahendite kasutamist komisjon, ning vajaduse korral ka seda, kuidas saavad sellega hakkama liikmesriigid; soovib asjaomastel komisjonidel oma prioriteedid ümber hinnata enne 2016. aasta analüüsi, et oleks võimalik anda poliitilisi suuniseid; märgib, et asjakohase kontrollimehhanismi kasutuselevõtmine on parlamendi kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni kui justiits- ja siseasjade valdkonna eest vastutava komisjoni ülesanne.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	24.2.2014
Lõpphääletuse tulemus	+ : 44 - : 5 0 : 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Monika Flašíková Beňová, Kinga Göncz, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Clemente Mastella, Véronique Mathieu Houillon, Nuno Melo, Roberta Metsola, Louis Michel, Claude Moraes, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Rui Tavares, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Mariya Gabriel, Ana Gomes, Franziska Keller, Ulrike Lunacek, Marian-Jean Marinescu, Jan Mulder, Andrés Perelló Rodríguez
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodu korra art 187 lg 2)	Richard Ashworth, Zdravka Bušić, Krzysztof Lisek, Csaba Sándor Tabajdi, Tadeusz Zwiefka

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	19.3.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 25 –: 4 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Zuzana Brzobohatá, James Elles, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Věra Flasarová, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Anne E. Jensen, Sergej Kozlik, George Lyon, Claudio Morganti, Jan Mulder, Nadezhda Neynsky, Andrej Plenković, Dominique Riquet, László Surján, Oleg Valjalo, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Jürgen Klute, Paul Rübig, Georgios Stavrakakis, Theodor Dumitru Stolojan
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Carmen Fraga Estévez, Sylvie Guillaume